

2 April, 2024

Beste mensen,

Hierbij ontvangt u de eerste rondzendbrief van 2024 over het werk van pater Henk Erdhuizen sdb.

Januari jongst leden kregen wij bericht dat op 28 januari 2024 onze vrijwilliger Marijke Kramers – Melchers is overleden. Marijke was tot op hoge leeftijd actief betrokken bij het werk van pater Henk en een steunpilaar voor Henk.

Wij wensen de familie veel sterkte met het overlijden van hun moeder, oma en omi.

In deze nieuwsbrief vindt u nieuws over het werk van pater Henk in Bolivia. Wij hopen dat u het werk van Henk met een warm hart en financieel wilt blijven steunen.

Het rekeningnummer daarvoor is:

NL33ABNA0414500075. t.n.v. St. ontwikkelingswerk Pater H. Erdhuizen te 's-Heerenberg

Het ANBI nummer van onze stichting is RSIN816797195.

Het bestuur heeft de jaarvergadering gehouden en het financieel overzicht vastgesteld. Dit financieel overzicht vindt u op onze website www.paterhenkerdhuizen.nl.

Verder heeft het bestuur besloten om miv het nieuwe jaar 2025 nog twee maal per jaar een nieuwsbrief naar de leden te versturen.

Wilt u de nieuwsbrief per e-mail ontvangen, heeft u vragen over deze nieuwsbrief? Stuur dan een bericht naar w.erdhuizen@gmail.com

Beste en lieve mensen

In januari vernam ik het droeve bericht dat mijn lieve vriendin, een beetje mijn tweede moeder, uit Nederland is overleden.

Marijke Kramers was samen met haar man Jan een van de vriendenparen die me door dik en dun gesteund hebben. In mijn werk maar ook als mens. Waarbij Marijke nauwlettend in de gaten hield hoe het met me ging. Met veel liefde en warmte denk ik terug aan deze vriendschap van zowel Marijke als haar man Jan.

In de heilige mis heb ik voor Marijke gebeden voor haar ziele rust.

De paasdrukke is voorbij, volle kerken In Bolivia. Op goede vrijdag is het hele stadje op de been om een processie te houden met een loodzware doodskist met een beeld van Jezus hierin, samen met de beelden van de maagd Maria en Johannes.

Met Pasen was ik na de diensten hier in Hogar de Dios, het huis voor kinderen en jongeren met een verstandelijke beperking. Daar de mis gevierd en een kindje gedoopt.

Ook heb ik het huis geld gegeven om nieuwe matrassen te kopen. De matrassen zijn 20 jaar oud en enkele kinderen zijn dag en nacht in bed, omdat ze ook een lichamelijke handicap hebben.

Elke maand ga ik daar heen en als de grote jongeren verjaardag hebben ook en natuurlijk soms om een begrafenis te doen.

Ja, ook de school hier heb ik geld gegeven om schoolmateriaal te kopen. De overheid hier geeft helaas maar "een fooi" uit aan mensen met een handicap en aan de ouderen. Men kan daar hooguit alleen eten van kopen. Als je medicijnen, kleren of andere hulpmiddelen nodig hebt, moet je maar zien hoe je aan geld komt. Zoals ik u al eerder schreef holt het land sociaal, materieel en geestelijk achteruit. Dit neemt alleen maar toe helaas. Voor benzine of voor bijvoorbeeld een bezoek aan de bank moet je soms lange tijd in de rij staan. Ook de normen en waarden hollen achteruit. De gevangenissen raken steeds voller. Sommige scholen sluiten omdat er geen onderwijzers meer zijn en er geen geld meer voor de scholen is.

De inspecteur van het onderwijs vraagt aan de scholen om de aula's nu ook als klaslokaal te gebruiken. Maar het betekent ook dat veel kinderen niet naar school kunnen gaan. Ze hangen maar wat rond hun huizen of op straat. Als er een opa en oma aanwezig zijn, dan zijn deze kinderen daar op aangewezen. Gelukkig worden een deel van de kinderen opgevangen door opa en oma. Als dit niet zo is, dan hangen deze kinderen in de avond/nacht ook buiten, met alle gevolgen van dien, zoals drugs, alcohol, etc.

Soms heb ik het gevoel dat mijn medebroeders en ik hier alleen voor staan. De kranten en de nieuwsberichten hier praten alleen over, politieke ruzies, sport en het geweld hier in Bolivia. Daarnaast worden minimaal de mondiale problemen aangekaart, maar dat is zo goed als niets. De mensen weten hier niet wat er mondiaal afspeelt.

Tot slot met mij gaat het goed, zowel mentaal als met mijn gezondheid, zelfs zo goed dat ik wat minder medicijnen hoef te slikken. Ik pas me aan, aan mijn leeftijd en doe het dus wat rustiger aan. Henk, zeg ik dat tegen mezelf, je wordt in mei 76 en je mag het wat rustiger aan gaan doen.

Pastoraal doe ik, naast mijn werk voor de opvang projecten van Don Bosco, de uitvaarten, ongeveer 60 per jaar. Daarnaast dien ik het sacrament van de ziekenzalving toe, werk als ziekenhuispastor, bezoek de gevangenen, geef hulp aan de kwetsbare ouderen, kinderen en jongeren die buiten ons project vallen. Dit alles kan ik alleen maar doen dankzij de hulp van de goede God en dankzij uw steun en hulp. Ik mag zo veel goeds namens u doen. Hartelijk dank hiervoor.

Dank voor uw belangstelling in mijn werk en mijn wel en wee. Heel veel groeten uit het hete Bolivia (hier wordt het steeds warmer tgv de klimaatverandering) waar ik thuis hoor (ondanks de hitte).

Henk Erdhuizen